

ЯКОВЕНКО Валерій Борисович, доктор технічних наук, професор

Народився 23 березня 1951 р. в м. Ромни Сумської області.

В 1973 р. закінчив Харківський політехнічний інститут за спеціальністю динаміка і міцність машин.

Працював у Харківському конструкторському бюро по двигунобудуванню ім. Малишева, займався дослідженням танкових двигунів.

З 1975 р. у КНУБА на посадах наукового співробітника, асистента (1978 р.), доцента (1983 р.), професора (1996 р.). Професор Національного технічного університету КПІ (з 1995 р.) та Європейського університету (з 1993 р.).

Автор 3 монографій, 5 учбових посібників, понад 80 статей.

Основні напрямки наукової діяльності: моделювання і розрахунок вібраційних систем, моделювання динамічних систем методом мови графів зв'язків, інноваційні системи

НАПРЯМКИ СИНЕРГЕТИЧНОЇ ПОВЕДІНКИ У МОДЕЛЮВАННІ

Досягнення і успіхи на сучасному рівні моделювання і дослідження систем значною мірою залежать від вдалого використання синергетичних принципів.

В межах цієї концепції запропонований імпедансний метод дослідження вібраційних систем, що базується на безперервності загального потоку енергії при взаємодії частин системи. Розширена структура декомпозиції вібраційної системи шляхом відокремлення моделей вібраційних процесів та дослідженні різні випадки зв'язності вібраційного процесу. Запропоновано принцип відокремлення моделей, що полягає у визнанні можливості редукції причин появи вібраційних процесів до локальних властивостей вібраційного поля. Цей принцип з'явився, як якісно нове узагальнення відомого принципу розділу руху за швидким і повільним масштабами часу.

Розвинені структурні методи моделювання вібраційних систем у середовищі теорії графів і мови графів зв'язку (Bond Graph), як специфічних об'єктів простору станів системи. Створено феноменологічний підхід до вивчення вібраційних процесів, що базується на парадигмі пріоритету експериментального визначення інтегральних властивостей опору складних структурованих систем у вібраційних полях.

Розширення уяви про наслідки вібраційного впливу на стохастичні системи до процесів прийняття рішень у системах управління на інформаційному і семіотичному рівнях дозволило запропонувати нові сценарії управління стійкістю організаційної поведінки (Organization Behavior).

Запропонована концепція інноваційних систем, як основа розвитку інноваційної технології. Вона базується на узагальненні досягнень у галузях системології, штучного інтелекту, творчої діяльності індивіда і групи. Введено поняття інтенсивності бачення або інноваційного сприйняття особистості, та розвинена еволюційна модель інноваційної поведінки. Завдяки цьому вдалось запропонувати і підтвердити досвідом прості моделі, що засвідчують про цінність оцінки динаміки креативних ресурсів особистості (NLP). Для моделювання креативної поведінки введені спеціальні ψ - функції у комплексному просторі креативного потенціалу і потоку. Розширені відомі ритуали евристичних методів у напрямку структуризації індивідуального і спільного бачення для створення образів

цілей, ідей на мовному рівні. Результати досліджень застосовуються у освіті і підприємницькій діяльності в галузях менеджменту, маркетингу, організаційної поведінки.

Основні праці:

1. Яковенко В.Б. Моделирование и расчет вибрационных систем. – 1989.
2. Яковенко В.Б. Элементы прикладной теории вибрационных систем. – 1992.
3. Яковенко В.Б. Моделирование динамических систем методом языка графов связи. – 1994.
4. Яковенко В.Б. Теоретична механіка. – 1995.
5. Яковенко В.Б. Нелинейные задачи динамики механических систем. – 1996.
6. Яковенко В.Б. Введение в инновационные технологии. – 1998, 2003.